

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Nds/6/2013
Identifikačné číslo spisu:	5113209084
Dátum vydania rozhodnutia:	30.10.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jozef Hargaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5113209084.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. C., bytom v P., N. E. XX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Bírošová, s.r.o. so sídlom v Trenčíne, Piaristická 46, proti žalovanému: Prezídium Rady Slovenského rybárskeho zväzu - Rada Žilina, Ul. Andreja Kmeťa 20, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného sp. zn. OP - 4/12 z 22. septembra 2012, vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 7S/1/2013, v konaní o návrhu žalobcu na prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky návrhu žalobcu na prikázanie veci vedenej na Okresnom súde v Žiline pod sp. zn. 7S/1/2013 inému súdu, n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

Žalobca sa žalobou, osobne podanou na Krajskom súde v Trenčíne dňa 12. decembra 2012, domáhal preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného sp. zn. OP - 4/12 z 22. septembra 2012, ktorým ako odvolací orgán potvrdil prvostupňové rozhodnutie výboru MsO SRZ Trenčín z 25. júla 2012, ktorým bol trvalo vylúčený z členstva v Slovenskom rybárskom zväze.

Krajský súd v Trenčíne právoplatným uznesením č. k. 11S/43/2012-24 z 29. januára 2013, rozhodol o postúpení veci Okresnému súde v Žiline ako súdu vecne a miestne príslušnému.

Žalobca v nadväznosti na uvedené uznesenie požiadal o prikázanie prejednávania a rozhodnutia veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods.3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“). Ako dôvod uviedol, že prejednanie veci na Okresnom súde v Žiline zaťaží osobnými i vecnými nákladmi tak žalobcu, ako aj prizvaných svedkov z MsO SZR, ktorí by mali vo veci vypovedať. Podľa názoru žalobcu aj napriek tomu, že špeciálny zákon č. 83/1990 Zb. odkazuje na súdnu ochranu cestou príslušného okresného súdu, s odvolaním sa na ustanovenie § 84 a § 85 ods. 2 O.s.p. konštatoval, že proces realizácie preskúmaného rozhodnutia v I. stupni bol konaný v Trenčíne, kde je aj bydlisko žalobcu a všetkých aktérov v I. stupňovom konaní a subsidiárne bol realizovaný v intenciách zákona č. 71/1967 Zb. (správny poriadok). Realizovať celé konanie o preskúmanie vydaného rozhodnutia na Okresnom súde v Žiline aj napriek tomu, že žalovaný má sídlo v tomto meste, žalobca považoval za nehospodárne a zaťažujúce všetkých účastníkov. Z uvedených dôvodov žiadal o prikázanie prejednávania a rozhodnutia vo veci na Okresný súd v Trenčíne.

K návrhu žalobcu sa žalovaný správny orgán nevyjadril.

Okresný súd v Žiline, na ktorom je predmetná vec vedená pod sp. zn. 7S/1/2013, predložil spis na rozhodnutie o návrhu žalobcu na prikázanie prejednanie a rozhodnutia veci inému súdu z dôvodu vhodnosti podľa § 12 ods. 3 O.s.p. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „NS SR“) ako súdu, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má vec prikázať.

Podľa § 12 ods. 2 O.s.p. vec možno prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti.

Postup podľa § 12 ods. 2 O.s.p. predstavuje výnimku z ústavne garantovanej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi, a že príslušnosť súdu a sudcu ustanoví zákon (čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd), ktorým je v danom prípade Občiansky súdny poriadok. Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že skutočnosti, ktoré opodstatňujú delegáciu veci inému súdu podľa tohto zákonného ustanovenia musia byť výnimočné, závažné a objektívnej povahy. Dôvody vhodnosti môžu byť rôzne v závislosti od predmetu konania, postavenia účastníkov a iných okolností. Spravidla sa vhodnou delegáciou predchádza nutnosti dožiadania, čo znamená, že typickými dôvodmi vhodnosti budú tie, ktoré delegujúcemu súdu umožnia prijať záver, že iným, než príslušným súdom bude vec prejednaná hospodárnejšie a rýchlejšie.

Nemožno pritom opomenúť, že prikázanie veci inému súdu je výnimkou zo zásady, že vec má prejednať miestne príslušný súd, a teda podmienky prikázania veci treba - ako výnimku - vykladať reštriktívne. Ak by totiž príslušný súd prikázal vec inému súdu podľa § 12 ods. 2 O.s.p., hoci by pre takéto rozhodnutie neboli podmienky, porušil by tým ústavne zaručenú zásadu, ako bolo už vyššie uvedené, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi a že príslušnosť súdu ustanovuje zákon (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky).

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní veci dospel k záveru, že v posudzovanej veci nie sú okolnosti, ktoré by odôvodňovali prikázanie veci inému súdu.

Skutočnosti, ktorými žalobca odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie veci, nevykazujú charakter takej výnimčnosti, aby bolo umožnené jeho návrhu vyhovieť. Problémy súvisiace s prekonávaním väčších vzdialeností, či vynaložením vyšších výdavkov za účelom dostavenia sa na súd sú vo všeobecnosti skôr bežné a nemôžu byť bez ďalšieho dôvodom na prikázanie veci inému súdu.

Neuniklo tiež pozornosti najvyššieho súdu, že žalobca, ktorý osobne podal žalobu na Krajský súd v Trenčíne dňa 12. decembra 2012, na výzvu súdu podaním z 8. januára 2013 (na č. l. 17-18 súdneho spisu) prostredníctvom svojej právnej zástupkyne oznámil, že súhlasí s prejednaním veci bez pojednávania v zmysle § 250f O.s.p. Za tohto stavu sa jeho návrh javí aj ako nelogický.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p.; návrhu preto nevyhovel.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.